

Sygn. akt IV K 706/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. w IV Wydziale Karnym

w składzie: Przewodniczący: SSR Radosław Myka

Protokolant: Karolina Jeżowska

Przy udziale Prokuratora: Mariusza Zalewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lutego 2016 r. sprawy

skazanej **E. K.** z d. G., c. T. i S. z d. R., ur. (...) w J.

skazanej prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 22 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 2022/11 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. popełnione w okresie od dn. 6 października 2010 r. dn. 3 listopada 2010 r. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 5 lat; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 16 lipca 2013 r. w sprawie o sygn. Ko 1959/13 na podstawie art. 75 § 1 k.k. zarządzono skazanej wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dn. 1 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1159/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dn. 10 października 2012 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 (cztery) lata oraz na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na 10 (dziesięć) zł;

III. Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dn. 12 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 364/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 18 stycznia 2012 r. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 (dwa) lata; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dn. 15 października 2015 r. w sprawie o sygn. II Ko 236/15 na podstawie art. 75 a § 1 k.k. zamieniono skazanej orzeczoną wobec niej karę pozbawienia wolności na karę roku i 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Kielcach z dn. 23 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 586/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 11 stycznia 2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 (dwa) lata oraz na karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na 10 (dziesięć) zł; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 28 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. Ko 3512/14 zarządzono wobec skazanej wykonanie kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 11 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 878/13 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od dn. 15 stycznia 2013 r. do dn. 18 marca 2013 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 (czterech) lat;

VI. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 22 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1585/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 12 kwietnia 2013 r. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Kędzierzynie - Koźlu z dn. 6 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 948/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 16 stycznia 2013 r. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 (cztery) lata;

VIII. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 19 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1751/13 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dn. 29 października 2013 r. na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 (dwóch) lat;

IX. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dn. 24 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI K 116/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 marca 2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

X. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 8 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1277/13 za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od dn. 31 lipca 2013 r. do dn. 4 września 2013 r. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanej okres zatrzymania w dn. 4 – 5 września 2013 r.;

XI. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dn. 29 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI K 176/14 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie luty – marzec 2013 r. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 5 (pięciu) lat oraz na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na 10 (dziesięć) zł;

XII. Sądu Rejonowego w Płońsku z dn. 28 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 573/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 12 lutego 2013 r. na karę 9 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. z dn. 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 978/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 2 kwietnia 2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Orzeka

1. Na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanej E. K. w wyrokach z pkt. I. (sygn. II K 2022/11) i z pkt. III. (sygn. akt II K 364/13) oraz wymierza jej pierwszą karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanej E. K. w wyrokach z pkt. II. (sygn. II K 1159/12) i z pkt. IV. (sygn. II K 586/13) oraz wymierza jej drugą karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) zł;

3. Na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. łączy kary pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanej E. K. w wyrokach z pkt. V (sygn. II K 878/13), z pkt. VI (sygn. II K 1585/13), z pkt. VII. (sygn. II K 948/13), z pkt. IX. (sygn. akt VI K 116/14), z pkt. X. (sygn. II K 1277/13), z pkt. XI (sygn. akt VI K 176/14), z pkt. XII (sygn. II K 573/13) i z pkt. XIII (sygn. IV K 978/14) oraz wymierza jej trzecią karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

4. Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. 3. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanej okresy rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie o sygn. II K 1585/13 od dn. 31 lipca 2014 r. do dn. 28 lutego 2015 r., w sprawie o sygn. II K 573/13 od dn. 28 lutego 2015 r. od dn. 25 listopada 2015 r. oraz w sprawie o sygn. VI K 116/14 od dn. 30 listopada 2015 r. od dn. 29 lutego 2016 r.;

5. Umarza postępowanie w zakresie wyroku z pkt. VIII. (sygn. II K 1751/13);

6. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

7. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnej A. B. kwotę 288 (dwieście osiemdziesiąt osiem) zł plus podatek tytułem obrony wykonywanej z urzędu w sprawie o wyrok łączny;

8. zwalnia skazaną E. K. od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 706/15

UZASADNIENIE

E. K. została skazana prawomocnymi wyrokami:

XIV. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 22 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 2022/11 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. popełnione w okresie od dn. 6 października 2010 r. dn. 3 listopada 2010 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 5 lat; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 16 lipca 2013 r. w sprawie o sygn. Ko 1959/13 na podstawie art. 75 § 1 k.k. zarządzono skazanej wykonanie kary pozbawienia wolności;

XV. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dn. 1 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1159/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dn. 10 października 2012 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat oraz na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na 10 zł;

XVI. Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dn. 12 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 364/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 18 stycznia 2012 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dn. 15 października 2015 r. w sprawie o sygn. II Ko 236/15 na podstawie art. 75 a § 1 k.k. zamieniono skazanej orzeczoną wobec niej karę pozbawienia wolności na karę roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności;

XVII. Sądu Rejonowego w Kielcach z dn. 23 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 586/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 11 stycznia 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat oraz na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na 10 zł; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 28 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. Ko 3512/14 zarządzono wobec skazanej wykonanie kary pozbawienia wolności;

XVIII. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 11 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 878/13 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od dn. 15 stycznia 2013 r. do dn. 18 marca 2013 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat;

XIX. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 22 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1585/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 12 kwietnia 2013 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

XX. Sądu Rejonowego w Kędzierzynie - Koźlu z dn. 6 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 948/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 16 stycznia 2013 r. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat;

XXI. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 19 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1751/13 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dn. 29 października 2013 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat;

XXII. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dn. 24 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI K 116/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 marca 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XXIII. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 8 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1277/13 za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od dn. 31 lipca 2013 r. do dn. 4 września 2013 r. na karę roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanej okres zatrzymania w dn. 4 – 5 września 2013 r.;

XXIV. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dn. 29 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI K 176/14 za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie luty – marzec 2013 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 5 lat oraz na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na 10 zł;

XXV. Sądu Rejonowego w Płońsku z dn. 28 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 573/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 12 lutego 2013 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

XXVI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. z dn. 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 978/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dn. 2 kwietnia 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W związku z treścią pisma Dyrektora Zakładu Karnego Nr 1 we W. z dnia 5 października 2015 r., zarządzeniem z dnia 16 października 2015 r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanej E. K..

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 2015, poz. 396), dokonując oceny możliwości wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanej E. K., Sąd stosował przepisy rozdziału IX ustawy z dnia 06 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (art. 85 k.k. – 92 k.k.) w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie - z dniem 1 lipca 2015 r. - ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie z art. 85 k.k., jeżeli sprawca popełnia dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary osobno wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z art. 570 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora, przy czym orzekając na wniosek skazanego sąd nie jest związany treścią złożonego wniosku i bierze po uwagę także wyroki, niepowołane we wniosku, a znane sądowi z urzędu (podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach 24.04.2007 r., II Aka 52/07, LEX 330999).

Analizując przesłanki formalne warunkujące możliwość połączenia kar orzeczonych we wskazanych wyżej wyrokach i orzeczenia kary łącznej Sąd miał na uwadze treść uchwały Sądu Najwyższego z 25 lutego 2005 r. I KZP 36/04 (OSNKW 2005/2/13), zgodnie z którą zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa”.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do połączenia kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 2022/11 (pkt I) z karą pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 12 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 364/13 (pkt III) i orzeczenia wobec skazanej E. K. kary łącznej pozbawienia wolności. Zauważyć bowiem należy, iż E. K. przestępstwa przypisane jej w ww. wyrokach, popełniła odpowiednio: w dniu 6 października 2010 r. oraz w dniu 18 stycznia 2012 r., zaś pierwszy nieprawomocny wyrok zapadł w dniu 22 sierpnia 2012 r.

Ponadto w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do połączenia kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1159/12 (pkt II) z karą pozbawienia

wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 23 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 586/13 (pkt IV) i orzeczenia wobec skazanej E. K. kary łącznej pozbawienia wolności. E. K. przestępstwa przypisane jej w ww. wyrokach, popełniła odpowiednio: w dniu 10 października 2012 r. oraz w dniu 11 stycznia 2013 r., zaś pierwszy nieprawomocny wyrok zapadł w dniu 1 marca 2013 r. Z tych samych powodów podlegają połączeniu kary grzywny orzeczone orzeczonej wobec skazanej wyrokami Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1159/12 (pkt II) oraz Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 23 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 586/13 (pkt IV).

Wreszcie w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze: z dnia 11 września 2013 r. sygn. akt II K 878/13 (pkt V) oraz z dnia 22 stycznia 2014 r. sygn. akt II K 1585/13 (pkt VI), Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 24 marca 2014 r. sygn. akt VI K 116/14 (pkt IX) oraz z dnia 29 kwietnia 2014 r. sygn. akt VI K 176/14 (pkt XI), Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu z dnia 06 lutego 2014 r. sygn. akt II K 948/13 (pkt VII), Sądu Rejonowego w Płońsku z dnia 28 marca 2014 r. sygn. akt II K 573/13 (pkt XII) oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. z dnia 2 kwietnia 2013 r. sygn. akt IV K 978/14 (pkt XIII) z karą ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 8 kwietnia 2014 r. sygn. akt II K 1277/13 (pkt X). E. K. przestępstwa przypisane jej w ww. wyrokach, popełniła odpowiednio: w okresie od 15 stycznia 2013 r. do 18 marca 2013 r., w dniu 12 kwietnia 2013 r., w dniu 16 stycznia 2013 r., w dniu 18 marca 2013 r., w okresie od 31 lipca 2013 r. do 4 września 2013 r., w okresie luty – marzec 2013 r., w dniu 12 lutego 2013 r. oraz w dniu 2 kwietnia 2013 r., zaś pierwszy nieprawomocny wyrok zapadł w dniu 11 września 2013 r.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji). Z przepisu tego wynika, że Sąd może zastosować zasadę asperacji. Z przepisu tego wynika, że Sąd może zastosować zasadę asperacji. Zgodnie zaś z art. 87 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że jeden miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Orzekając w przedmiocie kar łącznych pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z treścią art. 89 § 1a k.k., obowiązującego od dnia 8 czerwca 2010 r., w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oznacza to, iż tym bardziej w świetle tego przepisu możliwe jest orzeczenie w wyroku łącznym kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania (argumentacja a maiori ad minus). Wskazać także należy, iż zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, które sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę podziela „możliwość wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie art. 89 § 1a k.k. zgodnie z art. 4 § 1 k.k., dotyczy skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, popełnione po dniu 7 czerwca 2010 r.” (wyrok SN z 12.04.2011 r., V KK 74/11, OSNKW 2011/6/54, wyrok SN z 05.04.2013 r., IV KK 401/12, LEX nr 1308161)”. W realiach niniejszej sprawy bezsporne jest, że ww. przepis znajduje zastosowanie w zakresie dotyczącym wszystkich wymierzonych w wyroku łącznym kar łącznych pozbawienia wolności, albowiem każdy z wyodrębnionych i opisanych wyżej realnych zbiegów przestępstw, obejmuje zarówno wyroki skazujące E. K. na bezwzględną karę pozbawienia wolności, jak i na karę pozbawienia wolności, z zastosowaniem środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W związku z powyższym, a także mając na uwadze dyspozycję art. 86 § 1 k.k. należy wskazać, iż spośród wyroków podlegających połączeniu wskazanych w pkt I i III najwyższą z kar wymierzonych skazanej E. K. jest kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w sprawie o sygn. akt II K 2022/11 (pkt I), w sprawie o sygn. akt II K 364/139 (pkt III) była to kara 7 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby.

Spośród wyroków podlegających połączeniu wskazanych w pkt II i IV w obydwu sprawach skazanej zostały wymierzone kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym w sprawie o sygn. akt II K 1159/12 (pkt II), z

zastosowaniem środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia jej wykonania na okres 4 lat próby. Ponadto spośród wyroków podlegających połączeniu wskazanych w pkt II i IV w zakresie kar grzywny, najwyższą z kar grzywny wymierzonych skazanej jest kara grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy czym wysokość jednej stawki dziennej określono na kwotę 10 złotych wymierzona w sprawie o sygn. akt II K 1159/12 (pkt II), w sprawie o sygn. akt II K 586/13 (pkt IV) wymierzono skazanej karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Z kolei spośród wyroków podlegających połączeniu wskazanych w pkt V-VII, IX-XIII najwyższą z kar wymierzonych skazanej E. K. jest kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w sprawie o sygn. akt VI K 176/14 (pkt XI), w pozostałych sprawach były to odpowiednio kary: 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat (sprawa o sygn. akt II K 878/13), 7 miesięcy pozbawienia wolności (sprawa o sygn. akt II K 1585/13), roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat (sprawa o sygn. akt II K 948/13), 6 miesięcy pozbawienia wolności (sprawa o sygn. akt VI K 116/14), rok i 6 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym (sprawa o sygn. akt II K 1277/13), 9 miesięcy pozbawienia wolności (sprawa o sygn. akt II K 573/13) oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności (sprawa o sygn. akt IV K 978/14). Podkreślić należy, iż zgodnie z art. 87 k.k. w razie łączenia kar pozbawienia wolności z karami ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się piętnastu dniom pozbawienia wolności. Jednocześnie Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę podzielił pogląd Sądu Najwyższego, iż możliwe jest w jednym wyroku łącznym orzeczenie więcej niż jednej kary łącznej, w tym łącznej kary grzywny, nawet w przypadku gdy kary te zostały orzeczone tylko w niektórych wyrokach, albowiem wyroki takie stają się wówczas bardziej przejrzyste obejmując wszystkie składniki kar ze wszystkich podlegających łączeniu wyroków (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 1971 r., IV KR 106/71, OSNKW 1972/1/6).

Rozważając, która z zasad wymiaru kary łącznej powinna być zastosowana wobec skazanej Sąd kierował się m. in. poglądami wyrażonymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym również tym zapatrywaniem, iż „wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej” (wyrok SN z dnia 25 października 1983 roku, sygn. akt IV KR 213/83, OSNKW 1984 z. 5-6, poz. 65). Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popęlnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., sygn. akt II AKa 154/01).

Przy wymiarze kary łącznej Sąd rozważył stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w pkt I i III skierowane zostały przeciwko częściowo tożsamym rodzajowo dobrom, tj. przeciwko mieniu oraz obrotowi gospodarczemu. Przestępstwa te popełnione zostały jednak na szkodę różnych pokrzywdzonych, a ponadto skazana dopuściła się ich na przestrzeni znacznego, bowiem ponad rocznego okresu czasu. Z kolei przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w pkt II i IV skierowane zostały przeciwko tożsamym rodzajowo dobrom, tj. przeciwko mieniu, a ponadto skazana dopuściła się ich w okresie dwóch miesięcy. Wreszcie przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w pkt V-VII, IX-XIII skierowane zostały przeciwko tożsamym rodzajowo dobrom, tj. przeciwko mieniu, a ponadto skazana dopuściła się ich w okresie około ośmiu miesięcy. Z uwagi na powyższe okoliczności stwierdzić należy, że w odniesieniu do wszystkich czynów tworzących trzy wskazane wyżej realne zbiegi przestępstw, brak jest ścisłego związku podmiotowo - przedmiotowego, co przemawia, biorąc także pod uwagę znaczną ilość popełnionych przez skazaną w okresie styczeń – wrzesień 2013 r. przestępstw objętych wyrokami wskazanymi w pkt V-VII, IX-XIII, w tym w lutym 2013 r. (vide wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 29.04.2014 r. sygn. VI K 176/14 – pkt XI), przeciwko orzekaniu kary łącznej na zasadzie absorpcji.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał również na względzie dotychczasowy sposób życia E. K.. Skazana, mając 36 lata, był już wielokrotnie karana, głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, oszustwa i kradzieże, a więc przestępstwa charakteryzujące się znacznym stopniem ich społecznej szkodliwości, popełniane nierzadko w krótkich odstępach czasu, w sprawie o sygn. akt VI K 176/14 skazana popełniła 23 przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w ciągu jednego miesiąca, za które była już wymierzana wobec niej bezwzględna kara pozbawienia wolności. Fakt tożsamości podejmowanych przez skazaną zachowań przestępczych, polegających na dokonywaniu przez nią zamachu na cudze mienie, świadczy w ocenie Sądu o utrwalonej u E. K. tendencji do wchodzenia w konflikt z prawem oraz dążenia do uzyskiwania nienależnych mu korzyści majątkowych nie popartych własną pracą. Podkreślić także należy, iż za przypisane skazanej przestępstwa wymierzone jej były kilkukrotnie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, które w części spraw, były zarządzane do wykonania z uwagi na naruszanie przez nią porządku prawnego. Taka z kolei okoliczność świadczy w ocenie Sądu o braku rzeczywistej refleksji skazanej nad własnym postępowaniem, pomimo bowiem uprzednich skazań w dalszym ciągu wchodziła ona w konflikt z prawem dopuszczając się kolejnych przestępstw. Wszystkie powyższe okoliczności dotyczące (...) świadczą zdaniem Sądu o niepoprawności zachowania skazanej, w konsekwencji również przemawiają przeciw stosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji, a jedynie zasady asperacji.

Wymierzając E. K. karę łączną Sąd uwzględnił także treść dotyczącej jej opinii z Zakładu Karnego Nr 1 we W., gdzie przebywała do 13 stycznia 2016 oraz z Aresztu Śledczego w O., w którym skazana ta aktualnie przebywa. Z obydwu ww. opinii wynika, że zachowanie skazanej w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane jest jako poprawne. Skazana w stopniu prawidłowym przestrzega porządku wewnętrznego oraz regulaminu wykonywania kary pozbawienia wolności. Wobec przełożonych skazana odnosi się z należyтым szacunkiem, przyjmując regulaminową postawę, w grupie współosadzonych funkcjonuje zgodnie, nie powodując sytuacji konfliktowych. Brała udział w zajęciach teatralnych. Skazana podczas pobytu w obydwu ww. jednostkach penitencjarnych nie była kara dyscyplinarnie, była natomiast wielokrotnie nagradzana regulaminowo. Skazana nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Do popełnionych przestępstw wyraża krytyczny stosunek. Wobec skazanej nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie odnotowano samoagresji w trakcie pobytu. W trakcie pobytu w AŚ O. skazana jest zatrudniona nieodpłatnie jako osoba sprząająca pomieszczenia administracyjne aresztu śledczego, z powierzonych zadań wywiązuje się bez zastrzeżeń. Skazana odbywa karę w systemie programowego oddziaływania, zadania wynikające z programu realizuje na bieżąco, w stopniu dobrym. Kontakt zewnętrzny w drodze korespondencji i rozmów telefonicznych utrzymuje z matką, synem, bratem i konkubentem, jest przez te osoby także odwiedzana. W konsekwencji treść ww. opinii wskazuje, iż postawa i zachowanie skazanej E. K. dają podstawę do wniosku o faktycznej chęci zmiany i wdrożeniu w swoje dalsze życie norm społecznie akceptowalnych. Stwierdzić należy zatem, iż treść i wnioski tak sformułowanych opinii o skazanej, przemawiają za orzeczeniem wobec niej kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie asperacji.

Reasumując wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzone w pkt I wyroku łącznego kara łączna roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz wymierzona w pkt II wyroku łącznego kara łączna 8 miesięcy pozbawienia wolności, są karami adekwatnymi do całościowego zachowania skazanej, skłonią ją też do poczynienia rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem, uświadomią jej nieopłacalność wchodzenia w konflikty z prawem. Kary te będą też zdaniem Sądu karami sprawiedliwymi w odczuciu społecznym, spełnią swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu kary łączne pozbawienia wolności wymierzone na zasadzie absorpcji, nie spełniłyby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a przede wszystkim nie byłyby sprawiedliwe w odczuciu społecznym. Należy zauważyć, iż sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których E. K. została skazana dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach.

Sąd połączył także na zasadzie asperacji kary pozbawienia wolności orzeczone wobec E. K. wyrokami wskazanymi w pkt V-VII, IX, XI-XIII z karą ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem wskazanym w pkt X i wymierzył karę łączną 4 lat pozbawienia wolności. Określając wymiar tej kary łącznej Sąd kierował tymi samymi okolicznościami,

które były rozważane we wcześniej części uzasadnienia w odniesieniu do wyroków wskazanych w pkt I-IV, a więc z jednej strony brał pod uwagę treść opinii o skazanej nadesłanych z Zakładu Karnego Nr 1 we W. oraz Aresztu Śledczego w O., ponadto jej dotychczasowy sposób życia, w szczególności fakt, że była już wielokrotnie karana, głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym w sprawie o sygn. akt VI K 176/14 (pkt XI) za 23 czyny zabronione z art. 286 § 1 k.k. popełnione w ciągu jednego miesiąca w lutym 2013 r., co świadczy o znacznym stopniu jej demoralizacji i wymaga odpowiednio długiego okresu resocjalizacji w warunkach izolacji od społeczeństwa. Biorąc zatem pod uwagę wcześniej podnoszone okoliczności dotyczące braku ścisłego związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy podlegającym łączeniu przestępstwami, a przede wszystkim dotychczasowy sposób życia skazanej, w tym wielokrotną karalność, Sąd uznał, że kara łączna 4 lat pozbawienia wolności nie jest karą nadmiernie surową, biorąc pod uwagę sumę kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanej wyrokami wskazanymi w pkt V-VII, IX - XIII, ponadto uwzględnia także cele, które ma osiągnąć kara w stosunku do skazanej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd połączył także kary grzywny orzeczone wyrokami wskazanymi w pkt II i IV i wymierzył na zasadzie absorpcji karę łączną grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając jedną stawkę dzienną na kwotę 10 złotych. Określając wymiar tej kary łącznej, poza wcześniej podnoszonymi okolicznościami, odnoszącymi się do dotychczasowego sposobu życia E. K., Sąd wziął pod uwagę okoliczność, że przestępstwa, za które wymierzono kary grzywny godzą w tożsame dobra chronione prawem (mienie), ponadto czyny te popełnione zostały w odstępie około 2 miesięcy, a zatem istnieje dość ścisły związek przedmiotowy pomiędzy nimi.

Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt III wyroku kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. II K 1585/13 od dnia 31 lipca 2014 r. do dnia 28 lutego 2015 r., w sprawie o sygn. II K 573/13 od dnia 28 lutego 2015 r. do dnia 28 listopada 2015 r. oraz w sprawie o sygn. VI K 116/14 od dnia 30 listopada 2015 r. od dn. 29 lutego 2016 r.

Na podstawie art. 572 k.p.k. wobec braku warunków do objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dn. 19 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1751/13 (pkt VIII), Sąd w tym zakresie postępowanie umorzył.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 11 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Sąd zasądził na rzecz r. pr. A. B. kwotę 288 zł, plus 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanej E. K. z urzędu.

Biorąc pod uwagę fakt, iż skazana E. K. odbywa karę pozbawienia wolności Sąd zwolnił ją od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.